

Grunder och huvudargument

Ungerns regering har gjort gällande fem grunder till stöd för sin talan.

1. Ungerns regering har genom sin talan för det första gjort gällande att den rättsliga grunden för det angripna direktivet inte är lämpligt. Direktivet har till sitt syfte och sitt innehåll uteslutande eller åtminstone huvudsakligen som målsättning att skydda arbetstagarna – till skillnad från det lagliga godkännande som återfinns i artiklarna 53.1 och 62 FEUF om frihet att tillhandahålla tjänster. Nämda regering anser att unionslagstiftaren vid antagandet av direktivet således borde ha använt sig av artikel 153 FEUF som rättslig grund, eller åtminstone som huvudsaklig rättslig grund (första grunden).
2. Ungerns regering har för det andra gjort gällande att det angripna direktivet strider mot artikel 153.5 FEUF. Av den artikeln följer nämligen att unionslagstiftaren inte har någon behörighet såvitt avser regleringen av ersättning för avlönat arbete, medan unionslagstiftaren, genom att kräva att ersättningen är förenlig med gällande lagstiftning och/eller praxis i den medlemsstat i vilken arbetstagaren är utstationerad, har antagit en bestämmelse som i huvudsak avser ersättning för avlönat arbete. Unionslagstiftaren har hänvisat till de rättsliga grunder som återfinns i det angripna direktivet då den i avsaknad av behörighet för unionen inte såg någon annan möjlighet att lagstifta med avseende på ersättningsfrågan, vilken är av central betydelse i det angripna direktivet och har därigenom gjort sig skyldig till maktmissbruk (andra grunden).
3. Ungerns regering har för det tredje gjort gällande att det angripna direktivet strider mot artikel 56 FEUF, som rör frihet att tillhandahålla tjänster, eftersom direktivet innehåller bestämmelser för de företag som är etablerade i en medlemsstat och som utstationerar arbetstagare i en annan medlemsstat inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster är diskriminerande, onödiga och oproportionerliga med beaktande av det eftersträlvade målet. Dessutom strider den bestämmelse i nämnda direktiv som rör transporter mot artikel 58.1 FEUF (tredje grunden).
4. För det fjärde anser Ungerns regering att det angripna direktivet strider mot artikel 56 FEUF som rör frihet att tillhandahålla tjänster, genom att direktivets tillämpningsområdet inte omfattar genomförandet av friheten att tillhandahålla tjänster mot bakgrund av utövandet av strejkrätten eller rätten att vidta andra åtgärder, samt utövandet av förhandlingsrätten, rätten att ingå eller tillämpa kollektivavtal eller rätten att vidta kollektiva åtgärder (fjärde grunden).
5. Ungerns regering har för det femte gjort gällande att det angripna direktivet strider mot Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser⁽¹⁾, samt mot rättssäkerhetsprincipen och principen om rättsreglers klarhet, då direktivet ändrar tillämpningen av förordning nr 593/2008 utan att dess ordalydelse ändras och därigenom ger upphov till en betydande rättsosäkerhet såvitt avser frågan hur förordningen ska tolkas. Den omständigheten att begreppet ersättning som återfinns i det angripna direktivet inte har definierats och den osäkerhet som hör samman med tolkningen av det begreppet innebär ett åsidosättande av principen om rättsreglers klarhet och följaktligen ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen (femte grunden).

⁽¹⁾ EUT L 173, 2018, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 177, 2008, s. 6.

Talan väckt den 5 oktober 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-628/18)

(2018/C 427/41)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Scharf, G. von Rintelen, B. Rous Demiri)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 93 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034 av den 23 juni 2016 om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- med stöd av artikel 260.3 FEUF förplikta Republiken Slovenien att betala vite med 7 224 euro per dag från den dag då dom meddelas i förevarande mål, eftersom medlemsstaten inte har uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av direktiven 2014/65/EU och 2016/1034/EU,
- med stöd av artikel 260.3 FEUF förplikta Republiken Slovenien att betala ett standardbelopp på 1 978 euro per dag, multiplicerat med det antal dagar som överträdelsen fortgår, varvid minimistandarbeloppet ska uppgå till 496 000 euro, och
- förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 93 i direktiv 2014/65/EU i dess lydelse enligt artikel 1 i direktiv 2016/1034/EU var medlemsstaterna skyldiga att senast den 3 juli 2017 anta och offentliggöra de bestämmelser som var nödvändiga för att följa nämnda direktiv och genast underrätta kommissionen om innehållet i dessa bestämmelser. Eftersom Republiken Slovenien vid utgången av denna frist inte hade underrättat kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att införliva direktivet har kommissionen beslutat att väcka talan vid EU-domstolen.

Kommissionen yrkar att domstolen ska förplikta Republiken Slovenien att betala ett standardbelopp och löpande vite.

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 3 juli 2017.

Talan väckt den 12 oktober 2018 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-637/18)

(2018/C 427/42)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Petersen och K. Talabér-Ritz)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG ⁽¹⁾ av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, jämförd med bilaga XI till det direktivet, genom att varje år sedan den 1 januari 2005 på ett sätt som varit systematiskt och bestående över tid överskrida gällande dygnsgränsvärden för koncentration av PM₁₀-partiklar i områdena Budapest (HU0001) och Sajó-dalen (HU0008),